

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Inspectoratul General
al Poliției

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Spiridon Dorin împotriva Inspectoratului General al
Poliției și Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actului
administrativ și obligarea emiterii actului administrativ favorabil,

împotriva deciziei din 5 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău

(Dosarul nr. 3ra-384/24)

NR. PIGD 2-22096585-01-3ra-30042024)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul
administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu
constituie un temei de casare a deciziei contestate.

Au examinat anterior cauza judecătorească: Instanța de fond: T. Avaliloaie,
Instanța de apel : G. Mîra, G. Dașchevici, A. Bostan

20 noiembrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Inspectoratul General al Poliției,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Oxana Parfeni,

Ion Malanciuc, *judcători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 06 iulie 2022, Spiridon Dorin depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției și Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea refuzului IGP nr.34/68-849 din 11 mai 2022, refuzului nr.34/62-1021 din 08.06.2022, refuzului MAI nr.44/10-2963 din 21.07.2022, obligarea IGP să emită actul administrativ individual prin care să includă în vechimea calendaristică perioada de activitate 11.01.2010 - 26.07.2012 ca angajat al CCCEC, în prezent CNA, eliberarea certificatului în cazul încetării raportului de serviciu în temeiul art.38 alin.(1) lit. c) după acumularea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie, funcționarului public cu statut special de a beneficia de o indemnizație unică al cărei cuantum variază în funcție de vechimea calendaristică în organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice, încasarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivare, a invocat că în baza ordinului MAI din 18.02.2022 au fost încetate raporturile de serviciu potrivit art.38 alin.(1) lit. c) din Legea nr.288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și în temeiul dispozițiilor art.38 alin.(1) lit. c), art.49 alin.(2).

3. Ca urmare, i-a fost achitată indemnizația unică (în cazul încetării raportului de serviciu) pentru vechimea calendaristică în organele apărării naționale, securității statutului și ordinii publice de 24 ani adică o indemnizație în mărime de 14 salarii lunare a cărei cuantum variază în funcție de vechime calendaristică în organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice de la 20 la 25 de ani.

4. Reclamantul a susținut că, potrivit datelor înscrise în certificatul perfectat și eliberat pe numele său, la data încetării raporturilor de serviciu din cadrul Inspectoratului General al Poliției al MAI la ziua de 01.03.2022 vechimea calendaristică în serviciu constituia 24 ani 10 luni.

5. Deci, în cazul său au fost aplicate prevederile art.38 alin.(1) lit. c) din Legea prenotată fiind stabilită și achitată o indemnizație unică în mărime de 14 salarii lunare, ce corespunde cuantumului prevăzut în art.49 alin.(2) lit. e)

din Legea nr.288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, de la 20 la 25 de ani.

6. Vechimea calendaristica și mărimea indemnizației stabilite și achitate cu care nu a fost de acord, considerând drept neîntemeiată pe motiv de neinclușdere în calculul vechimii calendaristice a perioadei de la 11.01.2010 la 26.07.2012 ca colaborator al Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției, acțiune prin care i-a fost lezat dreptul la stabilirea și achitarea indemnizației unice în mărime de 16 salarii lunare pentru vechimea calendaristica a cărei quantum variază de la 25 la 30 de ani, prevăzut în art.49 alin. alin.(2) și (6) ale Legii nr.288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

7. La 20.04.2022 în temeiul art. 9 din Codul administrativ a înaintat o cerere prin care a solicitat aplicarea în privința sa a prevederilor alin. alin.(2), (6) al art.49 din Legea nr.288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne în care se menționează că în cazul încetării raportului de serviciu, în temeiul dispozițiilor art.38 alin.(1) lit. c) al Legii prenotate după acumularea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie, funcționarul public cu statut special beneficiază de o indemnizație unică al cărei quantum variază în funcție de vechimea calendaristică în organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice.

8. Luând drept bază prevederile alin. alin. (2), (6) din art.49 ale Legii nr.288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne comunică că în alin.(2) se menționează expres ca în vechime calendaristica se include întreaga vechime acumulată în funcții publice (militare, speciale) în condițiile prezentei legi.

9. Astfel, în cazul dat fiind aplicabile atât prevederile alin.(2) cat și cele din alin.(6) art.49 din Legea nr.288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne în coroborare cu prevederile art.41 din Legea prenotată.

10.Reclamantul a invocat că, prin scrisoarea de răspuns cu nr. 34/68-849 din 11.05.2022 expediată de către Inspectoratul General al Politiei prin intermediul oficiului poștal, reclamantul a fost informat că din lipsa temeiului legal i se refuză să-i fie inclusă în vechimea calendaristica în funcții publice, perioada de activitate în cadrul Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției fiind vorba de perioada 11.01.2010-26.07.2012, ce prezumă stabilirea și achitarea indemnizației unice în mărime de 16 salarii lunare.

11.Astfel, în scopul verificării legalității actelor administrative individuale în cazul emiterii unui act individual, conducându-se de prevederile art. art. 162, 164, 165, 167 din Codul administrativ, la 26.05.2022 a înaintat o cerere prealabila prin care a solicitat realizarea procedurii de emiterie a actului administrativ (a certificatului) și a include în vechimea calendaristică perioada de activitate 11.01.2010-26.07.2012 ce

constituie vechimea calendaristică ce include întreaga vechime acumulată în funcții publice (militare, speciale) ca colaborator al Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției, în prezent Centrul National Anticorupție și a-i achita indemnizația unică în mărime de 16 salarii lunare luând în calcul prevederile art.49 alin.(2) lit. f) și alin.(6) ale Legii nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

12. Prin răspunsul înregistrat cu nr.34/62-1021 din 08.06.2022 expediat de destinatar la 15.06.2022 și recepționat de el sub semnătura la 16.06.2022 prin intermediul oficiului poștal, a fost informat că cererea prealabilă a fost înregistrată în cadrul Inspectoratului General al Poliției la 30.05.2022 sub numărul de înregistrare nr.S-2347/22.

13. De asemenea, prin răspunsul dat i s-a comunicat că cererea prealabilă a fost respinsă ca inadmisibilă.

14. Reclamantul susține că, prevederile art.49 alin.(2) al Legii nr.288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne statuează și explică temeiul aplicării dispozițiilor art.38 alin.(1) lit. c) în cazul funcționarului public cu statut special și dreptul lui de a beneficia de o indemnizație unică al cărei quantum variază în funcție de vechimea calendaristica în organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice.

15. Situație în care art.49 alin.(6) al Legii prenotate distinge explicit ce se include în întreaga vechime acumulată în funcții publice (militare, speciale) în condițiile prezentei legi.

16.Prin urmare, prin varianta de interpretare a cazului dat nu este clar unde legea nu distinge și el nu poate distinge „ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus” când e vorba cert de prevederile art.41 lit. a) din Legea nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne în care e indicat că în vechimea în muncă care oferă dreptul la concediul de odihnă anual se includ următoarele perioade: serviciul militar, serviciul special în cadrul organelor afacerilor interne, al Poliției și Poliției de Frontieră, al Serviciului Vamal (începând cu 20 martie 2005), al Serviciului Protecției Civile, Situațiilor Excepționale, al Fortelor Armate, al Centrului National Anticorupție, al Serviciului de Informații și Securitate, al Departamentului Instituțiilor Penitenciare, al Serviciului de Protecție și Paza de Stat, al Serviciului de Stat de Curieri Speciali, al Departamentului de Stat al Republicii Moldova pentru Problemele Militare și al altor formațiuni militare (speciale) create în conformitate cu legislația Republicii Moldova.

17. Reține că, în acest context e vorba și de anexa nr.6 la Legea nr.270 din 23.11.2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar unde Grupul ocupațional este intitulat „Ordine publică și securitate a statului” în care sunt indicate funcțiile cu statut special din domeniul ordinii publice și securității statului (D3). Grup, în care se regăsește Ministerul Afacerilor

Interne, Centrul National Anticorupție, Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, Serviciul de Informații și Securitate, Serviciul de Protecție și Paza de Stat, Sistemul administrației penitenciare Administrația Națională a Penitenciarelor.

18. Un alt argument prezentat este că angajaților din Grupul ocupațional intitulat „Ordine publica și securitate a statului” din care face parte Ministerul Afacerilor Interne, Centrul National Anticorupție, Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, Serviciul de Informații și Securitate, Serviciul de Protecție și Paza de Stat, Sistemul administrației penitenciare Administrația Națională a Penitenciarelor, la toți pensia li se stabilește în conformitate cu Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comanda și din trupele organelor afacerilor interne nr.1544-XII din 23.06.1993.

19. Prin urmare, la cele invocate, precum că Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției, în prezent Centrul National Anticorupție nu face parte din organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice, reclamantul expune argumentele din prevederile art.3 din Legea securității statului, nr.618 din 31.10.1995, în care e stipulat că securitatea statului se asigură prin stabilirea și aplicarea de către stat a unui sistem de măsuri cu caracter economic, politic, juridic, militar, orientat spre descoperirea, prevenirea și contracararea la timp a amenințărilor la adresa securității statului.

20. Subliniază că, un alt argument ar fi și prevederile art.4 din Legea nr.618 din 31.10.1995 securității statului în coroborare cu Legea nr.112 din 22.05.2008 pentru aprobarea Concepției securității naționale a Republicii Moldova care stabilește ca corupția e un fenomen care subminează securitatea statului.

21. Mai mult, fenomenul corupției afectează grav securitatea economică a statului lezează drepturile omului, subminează structurile statale și realizarea progresului social. Direcțiile principale ale activității de asigurare a securității statului potrivit art.5 lit. b) din Legea nr.618 din 31.10.1995 securității statului sunt stabilirea și aplicarea unui sistem de măsuri cu caracter economic, politic, juridic, militar, orientate spre descoperirea, prevenirea și contracararea la timp a amenințărilor la adresa securității statului. Principii și valori aplicate atât de către Ministerul Afacerilor Interne de care se conduce și Centrul National Anticorupție.

22. Reclamantul consideră că, potrivit articolelor 1, 2, 12 ale Legii nr.1104 din 06.06.2002 cu privire la Centrul National Anticorupție, menirea acestui organ specializat este în prevenirea și combaterea corupției, iar colaboratorii sunt funcționari publici cu statut special, ținând cont de argumentele expuse precum și potrivit anexei nr.6 la Legea nr.270 din 23.11.2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, în care este indicat grupul ocupațional care cuprinde funcții cu statut special din domeniul ordinii publice și securității statului.

23. Prin refuzul de a perfecta și elibera un certificat în care să se includă în calculul vechimii calendaristice perioada de activitate 11.01.2010-26.07.2012 ca colaborator al Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției, în prezent Centrul Național Anticorupție constituie un drept vătămător prin care autoritatea exclude din vechimea calendaristică a funcționarului public întreaga vechime acumulată în funcții publice (militare, speciale) în baza prevederilor art.49 alin.(2) lit. f) și alin.(6) al Legii nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne care cuprinde marja de la 25 la 30 de ani ce acorda un drept la indemnizație unică în mărime de 16 salarii lunare.

24. Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 23 februarie 2023, a fost admisă parțial acțiunea în contencios administrativ depusă de reclamantul Spiridon Dorin.

25. S-a anulat refuzul Inspectoratului General al Poliției nr.34/68-849 din 11.05.2022, refuzul Inspectoratului General al Poliției nr.34/62-1021 din 08.06.2022, refuzul Ministerului Afacerilor Interne nr.44/10-2963 din 21.07.2022 cu obligarea Inspectoratului General al Poliției să emită actul administrativ individual prin care să includă în vechimea calendaristică perioada de activitate 11.01.2010 - 26.07.2012 ca angajat al Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției, în prezent Centrul Național Anticorupție cu eliberarea certificatului.

26. În rest cererea de chemare în judecată, s-a respins ca neîntemeiată. Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 02 martie 2023, Inspectoratului General al Poliției a declarat apel împotriva hotărârii din 23 februarie 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând casarea hotărârii, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea reclamantului să fie respinsă.

27. Prin decizia din 5 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Inspectoratului General al Poliției și s-a menținut hotărârea din 5 martie 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

28. În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut că, în vechimea calendaristică în serviciu a lui Spiridon Dorin, la data concedierii (1 martie 2022) din cadrul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, ultimul nu a luat în considerație perioada 11 ianuarie 2010 - 26 iulie 2012, când Spiridon Dorin a activat în cadrul Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupție, actualmente Centrul Național Anticorupție, pe motiv că această instituție nu face parte din organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice.

29. Instanța de apel a stabilit că, Centrul Național Anticorupție face parte din organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice, reieșind din conținutul Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr.1544-XII din 23.06.1993 care reglementează modul de stabilire a pensiei pentru toți angajații din Grupul ocupațional intitulat „Ordine publică și securitate a

statului” din care face parte Ministerul Afacerilor Interne, Centrul National Anticorupție, Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, Serviciul de Informații și Securitate, Serviciul de Protecție și Paza de Stat, Sistemul administrației penitenciare Administrația Națională a Penitenciarelor.

30. Instanța a notat, faptul că, Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției, în prezent Centrul National Anticorupție face parte din organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice, rezultă și din prevederile art.3 din Legea nr.618 din 31.10.1995 securității statului în care e stipulat ca securitatea statului se asigură prin stabilirea și aplicarea de către stat a unui sistem de măsuri cu caracter economic, politic, juridic, militar, orientat spre descoperirea, prevenirea și contracararea la timp a amenințărilor la adresa securității statului și din prevederile art.4 din Legea nr.618 din 31.10.1995 securității statului în coroborare cu Legea nr.112 din 22.05.2008 pentru aprobarea Concepției securității naționale a Republicii Moldova care stabilește ca corupția e un fenomen care subminează securitatea statului.

31. Curtea de apel a stabilit că, instanța de fond just a statuat că, vechimea în muncă a intimatului în cadrul Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției, în prezent Centrul National Anticorupție urmează a fi luată în considerație la calcularea și achitarea indemnizației unice, pentru vechimea calendaristică în organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice.

32. În speță, a fost calculată și achitată indemnizația unică pentru vechimea calendaristică în organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice, în mărime de 14 salarii lunare, conform certificatului perfectat și eliberat pe numele intimatului, la data încetării raporturilor de serviciu din cadrul Inspectoratului General al Poliției al MAI la ziua de 01.03.2022, potrivit căruia vechimea calendaristică în serviciu constituia 24 ani 10 luni, dar nu 27 (douăzeci și șapte) ani, 4 (patru) luni și 15 (cincisprezece) zile, în acest calcul nefiind inclus perioada de activitate a intimatului- 11.01.2010-26.07.2012 ca colaborator al Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției, în prezent Centrul National Anticorupție.

33. La 15 martie 2024, prin intermediul poștei electronice, Inspectoratului General al Poliției a depus recurs nemotivat, iar la 8 mai 2024 a depus recursul motivat împotriva deciziei din 5 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei decizii noi de respingere a acțiunii.

34. În motivarea recursului a susținut că, instanța de apel a apreciat în mod nerezonabil probele administrate la materialele cauzei, evitând să dea apreciere tuturor probelor administrate în coraport cu circumstanțele cauzei și respectiv a pretențiilor înaintate de către intimat.

35. Instanțele investite cu judecarea fondului, nu au elucidat aspectele care au determinat recurentul Inspectoratul General al Poliției de a calcula perioada efectivă de activitate a intimatului Spiridon Dorin care necesită a fi luată în considerare la calcularea indemnizației unice de 24 (douăzeci și patru) ani, 10 (zece) luni și 00 (zero) zile. Anume această perioadă a stat la baza calculării și achitării indemnizației unice față de intimat.

36. Instanțele ierarhic inferioare au ajuns la o concluzie eronată, care a dus la emiterea unui act judecătoresc nemotivat și neîntemeiat.

37. Inspectoratul General al Poliției a notat că, potrivit art.49 al Legii nr. 288/2016 cu privire la funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, cuantumul indemnizației unice variază în funcție de vechimea calendaristică în organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice. Altfel spus, vechimea în muncă ce permite acordarea indemnizației unice începe să curgă din momentul în care funcționarul public cu statut special deține o funcție în organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice.

38. Prin referința depusă la 19 septembrie 2024, Ministerul Afacerilor Interne a invocat că, susține cererea de recurs depusă de Inspectoratul General al Poliției și a pledat pentru admiterea recursului

39. La data de 5 iunie 2027, Spiridon Dorin a depus o opinie asupra recursului invocând că susține acțiunea sa, iar motivele de recurs sunt formale și astfel a pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

40. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

37. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

38. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.

39. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ prevede că:

(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.

MOTIVAREA INSTANȚEI

40. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată recurentului la data de 25 aprilie 2024, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d.170).

41. Cererea de recurs a fost depusă la data de 8 mai 2024. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

42. Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

43. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

44. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

45. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs de Inspectoratul General al Poliției, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Inspectoratul General al Poliției, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

47. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

48. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

49. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

50. Completul de judecată al Curții Supreme de justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

51. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

52. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

53. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Inspectoratul General al Poliției.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Ion Malanciuc